

**Nestoris Nouariensis vocabula suis locis: &
s[e]c[un]d[u]m Alphabeti ordinem collocata ...**

Nestor, Dionysius

[Straßburg], 1507

VD16 VD16 ZV 4606

R ante V

[urn:nbn:de:hbz:466:1-98842](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-98842)

ratione quā in dictione syncerus docebimus)
& t & exilibus: & more græco rhætoricæ hu-
ius thætorices declinari potest.

Rhætoricæ. Require in dictione Rhætorica.

Rhien cū aspiratione post r: & i latino apud græ-
cos scribit: qui a nostris absq; aspiratione rien
vocat. Na (teste Varrone) latinū est vocabulū:
a riuo dictum. Antiqui rhienes appellabant ne-
phrum diues vt auctor est Festus. Plau. Glaber
erat tanq̃ rhien.

Rhinoceron. Requi. in dictione Rhinoceros.

Rhinoceros huius rhinocerotis cum aspiratione
post r. & i latino & c exili scribit: animal est vni-
cū in nare cornu habēs ad repādū: teste Solino
At yō Paulanias duo habere cornua affirmat
alterū quidē insigni magnitudie ex narib; extās
alterū quod superius erumpit exigū: sed vali-
dissimū. Isidorus aut lib. ethimo. xij. declinat i
recto hic rhinoceron grō rhinocerotis. Ponit
nōnūq̃ rhinoceros p quodā vase olei gutta-
tim fundente: lauantib; se in balneis: vt ē apud
Martii. Gestauit fronte modo me iuuenens. Ve-
rum rhinocerot me putabis Pleno gutto.

Rhodope. Require in dictione Rhodopis.

Rhodopis huius rhodopis vel rhodopidos: cū
aspiratione post r scribit: ppiū fuit meretricis
nomē: teste Hæzodo. lib. histo. ij. quæ a Plin. &
Strabo. li. vlti. rhodope vocat. Alia eiusdē no-
minis Rhodope fuit Thra cū regina. Rhodope
item mons est Thraciæ: teste Floro li. histo. iij.
a Rhodope regina ibi sepulta: sic cognominata
Quē montē Solinus dixit esse Mygdoniæ. Et
vtrūq; esse pōt: quia cōterminæ regiones sunt:
& corripit do syllabā. Vir. Quaq; redit mediū
Rhodope porrecta sub axem: Illic clausa tenet
stabulis armenta.

Rhoda. Require in dictione Rhodos.

Rhodia. Ibidem

Rhodius. Ibidem

Rhodos huius rhodi cū aspiratione post r scribit
Insula est Lyciæ: teste Pompo. Melali. ij. & eius-
dē nois vrbs in ea: de qua Luca. lib. viij. Clara
q; relinquit Sole Rhodon. Rhoda vrbs est indi-
gerū: teste Prole. Rhodius fluuius fuit Troian⁹
teste Home. lib. Ilia. xij. Rhodia vrbs est Lyciæ
circa mōrē Massiciæ: teste Pro. Rhodia itē Ocea-
ni & Tethyos filia fuit: teste Helio. in theogo.

R ante I

Rica. Requi. in dicti. Ricinus

Ricina. Ibidem.

Ricinum. Ibidem.

Ricula. Ibidem.

Ricinus cū i latino vtrōq; & hoc riciniū decli-
nari pōt. Ser. Ricinus genus est vestis muliebris
Var. de ling. lati. A rēciendo riciniū dictū est.
Festus. Riciniū omē ē vestimētū quadratū. Est
etiā ricinus genus cucumeris: & gñs vermis q
exitū nō habet. Ricina insula quēdā est Iberniæ
supiacens: teste Prole. Rica cū i latino & c exili:

vestimentū est quadratū: fimbriatū: purpureū
quo flamines p palliolo utebant: teste Festo. &
a ritu dicta est: auctore Varro. de lingua latina
Alij dicūt q; ex lana fiat succida alba: & cæru.
colore inficiat. Et format diminutiue Ricula.

Rictum. Require in dictione Ringo.

Rictus. Ibidem.

Rideo rides secunda: & rido ridis tertia cōiuga.
declinari pōt: teste Diome. Brutū inducente di-
centē de patientia. Irridit horū lachrimas.

Rido ridis. Require in dictione Rideo.

Rigeo ges secūda: & rigo rigas primæ cōiuga.
vtrūq; & bū notā habet significationē: & vtro-
biq; ri syllab. corripit. Luca. lib. ix. Aphrica Cy-
renis etiā tunc bruma rigebat. Oui. lib. meta. v
Dextra dirigit: nec citra mora nec vltra ē. Bo-
etius. Et veris elegi fletibus ora rigant. Luca. li.
vi. Irrigat amphryfos famulātis pascua phebī
Rigo rigas. Require in dictione Rigeo.

Ringo gis. & ringor deponēs dici pōt. Teren. in
Phor. Cū ille & cura & sumptib; absumit: dū
tibi sit qd placet: ille ringit: tu rides. Est aut rin-
gere (teste Ser.) os extendere: indignari: irasci:
murmurare. Ab huius verbi supino rictū fit b
rictus hui⁹ tus: & hoc rictū: teste Acro. sup illd
Horati ser. x. Ergo non satis est risu diducere ri-
ctū. Vñ & Lucre. li. v. inq̃. Molosum Mollia
ricta p̃mūt duos nudantia dentes. Oui. lib. me-
ta. vi. Ipsaq; dilatāt patulos cōiuitia rictus.

Ringor. Require in dictione Ringo.

Ritus hui⁹ ritus: & rites hui⁹ ritus declinari pōt:
sicut impetus & impes: vt in ipsa dictione vidi-
mus. Sta. lib. thæ. xi. Hei mihi primitijs ararū:
& rite nefisto Libatus. Dicit aut ritus: auctore
Pompe. mos vel cōsuetudo. Rite yō aduerbiff
bene vel recte significat.

Rixor. Require in dictione Rixor.

Rixor rixaris deponēs est verbū: qd & rixor ve-
teres ptulere: teste Marcel. q & Varronē refert
dixisse. Vigilant: clamant: calent: rixant.

R ante O

Rogo gas verbū varia cōpositione: diuersa deti-
net scata. Vñ y. Si rogat addideris cō. gregat
e dat: in infert. De minuit: sub substituit: p pro-
trahit: inter Quærit: præsupat ac destruit atq;
superbat.

R ante V

Ruber. Reg. in dic. Rubus

Rubeta. Ibidem.

Rubetum. Ibidem.

Rubeus. Ibidem.

Rubi oppidū. Ibidem.

Rubius a um. Ibidem.

Rubus mascu. gen. arbuscula est: quæ tñ a Pro-
scemi. gen. tradit: cuius fructus scemi. etiā gen.
est: dicere Sereno. Mandit apta rubus g̃nguiuis
& bona labris. Rubetū locus ruborū est. Hæc
rubeta genus est ranę venenosum. Iuue. saty. i.
Porrectura viro miscet suete rubetā. Rubi plu

p

ralis tñ numeris: oppidū est Italix: de quo Hor.
ra. ser. v. Inde rubos fessi puenimus vtpote lon
gū Carpentis iter. Inde fit Rubius iaium. Vir.
Nunc facilis rubia cōtexit fiscina virga. Ruber
rubra rubrū: & rubeus dedinari potest.
Ructo ructas dicendū tradit Pompe. non ructor
deponēs. Sed & ructor vsurpat. Vñ Hora. in
arte poetica ait. Hic dū sublimes verus ructat
& errat.

Ructor. Require in dictione Ructo.

Ruda. Req. i dic. Ruder.

Rudens. Ibidem
Ruder & rudus in recto: gō rudis declinat: si
cut pondus hui⁹ pōderis. Lucil. saty. ij. Et iacē
dū hūc aggerē & id gen⁹ rudus. Rudus vel (vt
scribit Festus) raudus res rudis & impecta dī:
homo quoq; impitus rudis appellat. Hoc rau
de villa quādā est agri Mediolanensis in Insu
bria. Rauda vrbs est in hispania: teste Ptole. Ru
dus scēmi. gene. ea virga vocabat: qua donati
gladiatores a gladiatura cessabāt: teste Ser. Lu
uena. saty. v. Accepta rude cōpisset Vegēto vi
deri. Rudens tā scēmi. q̄ mascu. gen. est: testibus
Capro & Pro. restis est nautica. Catul. Cādida
q; intorni sustollant vela rudentes. Ruda vrbs
est Drangianæ puincia: teste Ptole. Rudix plu
ralis tñ nu. vrbs est Sallentinor: teste prole. de
qua Syllius lib. xij. Miserunt calabri: rudix ge
nuere vetustæ.

Rudix. Requi. in dictione Ruder.

Rudio. dis. quarta: & rudo dis tertia cōiuga. de
clinari pōt: sed rudio ru syll. corripit. rudo yō
indifferentē habet. Qui. meta. viij. Horatq; seq
dānosq; erudit artes. Vir. ænei. vij. Vinda re
cusantū & sera sub nocte rudentū. Per. Findor
vt archadiæ pecuaria rudere credas.

Rudis. Requi. in dic. ruder.

Rudos. Ibidem

Rudo dis. Require in dictione rudio.

Rudus di. Require in dictione ruder.

Ruma. Require in dictione rumen.
Rumen hui⁹ inis. ea colli pars est: qua æsca deuo
rat: teste Pompei. Hæc rumā apud veteres mā
ma vocabat: teste Nonio.

Rumino. Req. in dic. rumo. Ruminor. Ibidē
Rumo as. dixerūt antiqui: teste Pompe. qd nunc
rumino dici: & ruminor deponēs. Var. in ra
naquile. Nō modo absens de te sapius cogita
bit: sed etiā ruminabit humanitatē. i. in memo
riā reuocabit: interpretē Nonio. Proprie tñ ru
minare: teste Ser. est remouere: & denuo consu
mere. Virgi. in bucco. Illice sub nigra pallentes
ruminat hærbas.

Ruo ruis facit in supino ruitū & rutū: cum quo
composita omnia præterq; dirutus ru syllabā
corripiunt: teste Priscia. tractatu de picipio cir
ca finē: nulla tamē ratione nullius hæc in parte
poetæ auctoritate munito: cui nos cōtradicen

tes ru syllabā sicut in cæteris: sic & in hoc com
posito dirutus correptā esse auctoritatib; com
probamus. Properu. Casiraq; pelusi Romano
furruta ferro. Idem. Et phœbi & priami diruta
membra senis. luue. Atq; verus Thæbe centū
iacet obruta portis. Idem. Vtq; lacus superant:
vbi quantū diruta seruāt Ignem troianū. Vir.
lib. æneidos. x. Intulerat torrens arbusq; di
ruta ripis. Idem lib. æneidos. xi. Nec mihi cum
Teucris vllum post diruta bellū Mœnia. Syl
lius lib. i. Surgebat cumulo certantiū prorutus
agger. Lucanus lib. iij. In medium mors omis
abit: perit obruta virtus. Oui. heroidū. Diruta
sunt alijs: vñ mihi pergama restant. Ruō apud
Noniū plura retinet significata: hoc nihilomi
nus in loco explicanda. Ruere (inquit Nonius)
cadere significat. Virgi. lib. æneidos. ij. Ruit al
to a culmine Troia. Ruere diuidere. Virgi. lib.
æneidos primo. Spumas salis ære ruebant. Ru
ere decipi. Tulli. lib. officiorū. iij. Si hoc nō est
turpe pati ruere: & per fallaciā venditorem in
maximā fraudem incurrere. Ruere effundi. Vir
gilius lib. æneidos. vi. Vnde ruunt totidē vo
ces responsa Sibyllæ. Idem georgicor. iij. Ruit
arduus æther. Ruere sine cautela irruere. Virg.
lib. æneidos. x. Quo moriture ruis: maioraq;
viribus audes. Ruere eruere leuare. Virgilius
æneidos. xi. Confusa ruebant Ossa focis. Idem
lib. æneidos. ij. Torumq; a sedibus imis Vna
eurusq; notusq; ruunt. Ruere: diruere compla
nare. Virgilius georgicor. i. Quid dicam iacto
qui semine cōminus arua Insequitur: cumulus
q; ruit malæ pinguis arenæ. Terentius in Adel
phis. Cito ruere: agerem: raperem. Ruere eri
gere extollere. Virg. lib. æneidos. ij. Et ruit atrā
Ad cœlum picea crassius caligine nubem. Idē
in eodem. Vertitur interea cœlum & ruit ocea
no nox.

Ruro. Require in dictione Rus.

Ruror. Ibidem.

Rursum. Require in dictione Rursus.

Rursus & rursum dici potest: & significat iterū
& nonnunq; pro retro ponitur: teste Marcello.
Virgi. geor. iij. Rursum cura patrū cadere: id ē
retro. Varro in andabit. Mortales multi: rur
sus ac prorsus meant: hoc est retro.

Rus habet plurali numero rura & ruribus. Pri
scianus in perihegesi. Europes Asiæ disungēs
ruribus arua. Inde fit Ruro ruras verbum pro
eo quod est rusticor: teste Nonio. Plautus in ca
ptiuis. Dum rurant homines. Sed & ruror de
ponens Varro. prulit: quom dixit. Dū in agro
studiosius ruror: Aspicio Triptolemū sculpo
neatum bigas sequi cornutas.

Rusticor. Require in dictione Rus.

S ante A